מוסדות המייש״ך

בקשת י״ג מידות רחמים והכנעת אויבינו ושונאינו

תפילה לעורר רחמי שמים, לשמירה עליונה ולהכנעת השונאים

מוסדות הרב בניהו שמואלי המייש״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מספר ״לשון חכמים״ לרבינו יוסף חיים ״הבן איש חי״ זיע״א

מתי וכיצד אומרים

- בקשה נשגבה זו לעורר י״ג מידות של רחמים סודרה על ידי רבינו ה״בן איש חי״ זיע״א בספרו ״לשון חכמים״.
- בעת אמירת הקטע הפותח במילים ״אנא ה׳ אל חי׳, ראוי לכוון שמילות הבקשה מורכבות מאותיות י״ג מידות הרחמים המסודרות בזו אחר זו.

רִבּוֹן עַלְמָא, עַבְדָּךְ מִיכָה נְבִיאָה אָמַר: מִי-אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל-פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ, לֹא-הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי-חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ, וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל-חַטֹּאותָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: תְּלִיסַר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי אִתְחַזּוֹן הָכָא. וְכֻלְּהוּ נַפְקִין מִתְּלִיסַר מַבּוּעִין דִּמְשַׁח רְבוּת דְּתִקּוּנֵי דִקְנָא קַדִּישָׁא, עַתִּיקָא דַּעֲתִיקִין טַמִּירָא דְּטַמִּירִין.

הָא תְּלִיסַר מְכִילָן דְּרַחֲמֵי מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא; ״מִי אֵל כָּמוֹךָ״ - חַד. ״נֹשֵׂא עָוֹן״ - תְּרֵי. ״וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע״ - תְּלָת. ״לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ״ - אַרְבַּע. ״לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ״ - חֲמֵשׁ. ״כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא״ - שִׁית.

״יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ״ - שִׁבְעָה. ״יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ״ - תְּמַנְיָא.

״וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל-חַטֹּאותָם״ - תִּשְׁעָה. ״תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב״ - עֲשָׂרָה. ״חֶסֶד לְאַבְרָהָם״ - חַד סַר. ״אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ״ - תְּרֵיסַר. ״מִימֵי קֶדֶם״ - תְּלֵיסַר. לְקֻבֵּל דָּא; ״אֵל - מְדָּה חַד. ״רַחוּם״ - מְדָּה תְּרִין. ״וְחַנּוּן״ - מְדָּה תְּלָת. ״אֶרֶךְ״ - מְדָּה אַרְבַּע. ״אַפַּיִם״ - מְדָּה חֲמֵשׁ. ״וְרַב חֶסֶד״ - מְדָּה שִׁית. ״וֶאֱמֶת״ - מְדָּה שִׁבְעָה. ״נֹצֵר חֶסֶד״ - מְדָּה תְּמַנְיָא. ״לָאֲלָפִים״ - מְדָּה תִּשְׁעָה. ״נֹשֵׂא עָוֹן״ - מְדָּה עֲשָׂרָה. ״וָפֶשַׁע״ - מְדָּה חַד סַר. ״וְחַטָּאָה״ - מְדָּה תְּרֵיסַר. ״וְנַקֵּה״ - מְדָּה תְּלֵיסַר. (בְּאָמְרוֹ ״אָנָּא ה׳ אֵל חַי״ וְכוּ׳, יְכַוֵּן דְּמִלּוֹת אֵלּוּ עַד סוֹף הֵם אוֹתִיּוֹת י״ג מִדּוֹת ״אֵל רַחוּם״ וְכוּ׳ הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל, מְסֻדָּרִים כְּפִי מִלּוֹת הַבַּקָּשָׁה הַזֹּאת אַחַת לְאַחַת) **אָנָּא ה׳ אֵל חַי, תְּסַפֵּק לָנוּ שֶׁפַע אוֹר וּבְרָכָה,**

חֵן חֶסֶד וְרַחֲמִים וְאֹמֶץ. נָא ה׳ אֵל פּוֹדֶה, עַטְרֵנוּ שַׂמְחֵנוּ.

רִבּוֹן עַלְמָא, הָא עַבְדָּךְ מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהֵימְנָא, אַחִית מְכִילָן דְּרַחֲמֵי לְתַתָּא, וְאַנְהִיר דְּקָנָא יַקִּירָא דְּעַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין בְּדִקְנָא דְּזְעֵיר אַנְפִּין, דְּאִיהוּ מִתְתַּקַּן בִּתְשְׁעָה תִּקּוּנִין, וְנָגְדִין תְּלֵיסַר מַבּוּעִין דְּמִשְׁחָא עִלָּאָה בְּהַאי דְּקָנָא, וּמִשְׁתַּכְחִין בֵּהּ עֶשְׂרִין וּתְרֵין תִּקּוּנִין.

רִבּוֹן עַלְמָא, הָא עַבְדָּךְ דָּוִד מַלְכָּא מְשִׁיחָא אָמַר; מִן-הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ, עָנָנִי בַּמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי - לֹא אִירָא, מַה-יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי, וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ, מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:

תִּשְׁעָה תִּקּוּנִין אָמַר דָּוִד מַלְכָּא מְשִׁיחָא הָכָא; ״מִן הַמֵּצַר

קָרָאתִי יָהּ״ - חַד. ״עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ״ - תְּרֵי. ״יְיָ לִי לֹא אִירָא״ - תְּלָת. ״מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם״ - אַרְבַּע. ״יְיָ לִי בְּעֹזְרָי״ - חֲמֵשׁ. ״וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשׂנְאָי״ - שִׁתָּא. ״טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ״ - שְׁבְעָה. ״מִבְּטְחַ בָּאָדָם״ - תְּמַנְיָא. ״טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטְחַ בִּנְדִיבִים״ - תִּשְׁעָה. לְבָתַר אָמַר; כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי, בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: בְּתִקּוּנָא דְּדִקְנָא דָּא תִּשְׁעָה תִּקּוּנִין, דְּאִנּוּן ״שֵׁם הַשֵּׁם״, אֲנַצַּח אֶת-אוֹיְבַי וְכָל אִנּוּן דִּמְצַעֲרִין לִי, וַאֲשְׁצִנּוּן מִן עַלְמָא. וְעַל דָּא אָמַר; בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם.

רִבּוֹן עַלְמָא, עֲבִיד בִּגִין עַבְדָּךְ מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהֵימְנָא, דַּאֲחִית מְכִילָן דְּרַחֲמֵי לְתַתָּא, וְאָחִיד דִּקְנָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְאוֹקִיר לָהּ בְּיָקִירוּ עִלָּאָה. וְעָבִיד בִּגִין עַבְדָּךְ דָּוִד מַלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּאִדְכַּר תִּשְׁעָה תִּקּוּנִין דְּמַלְכָּא לְאַכְנָעָא שָׂנְאוֹי. וְתַכְרִית כָּל אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רָעָתֵנוּ. וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה, מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. [הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים, יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם, בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ, כִּי-מָרוּ בָךְ: יְהִיוּ נֶגֶד-יְיָ תָּמִיד, וַיַּכְרֵת מֵאֶרֶץ זִכְרָם:] תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד, בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן. יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי-רוּחַ, וּמַלְאַךְ יְיָ רֹדְפָם: וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפַי, אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי: יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי, יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי, יִלְבְּשׁוּ-בֹשֶׁת וּכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי: יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי, וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: